

تاثیر جنس مصالح سقف سازه در کیفیت برداشت آب باران

سید آرین روحانی سراجی

دانشجوی ارشد عمران آب و سازه های هیدرولیکی دانشگاه آزاد تهران مرکز

Aryan_sars@yahoo.com.au

چکیده:

با توجه به کاهش دسترسی و کیفیت منابع آب سنتی، آب باران برداشت شده به طور فزاینده ای برای مصارف آشامیدنی و غیر آشامیدنی مورد استفاده قرار می گیرد. در این مطالعه، ما اثر مصالح سقف معمولی (مانند قلوه سنگ های فایبرگلاس آسفالت، فلز گالیوم و کاشی بتنی) و مصالح سقف جایگزین (مانند سرد و سبز) را بر کیفیت آب باران برداشت شده مورد بررسی قرار دادیم. نتایج حاصل از بام های در مقیاس آزمایشگاهی و تمام مقیاس نشان داد که آب باران برداشت شده از هر یک از این مواد پشت بام در صورتی نیاز به تصفیه دارد که مصرف کننده بخواهد استانداردهای اولیه و ثانویه آب آشامیدنی آژانس حفاظت از محیط زیست ایالات متحده یا دستورالعمل های استفاده مجدد از آب غیر آشامیدنی را رعایت کند؛ حداقل، فیلتراسیون و گندزدایی توصیه می شود. پشت بام های فلزی معمولاً برای کاربردهای جمع آوری آب باران توصیه می شوند، و این مطالعه نشان داد که آب باران برداشت شده از پشت بام های فلزی در مقایسه با دیگر مواد سقف، غلظت کمتری از باکتری های شاخص دارد. با این حال، بام های کاشی و خنک بتنی، کیفیت آب باران برداشت شده را مشابه بام های فلزی تولید کردند، که نشان می دهد این مواد سقف نیز برای کاربردهای جمع آوری آب باران مناسب هستند. اگر چه شن و پشت بام های سبز کیفیت آب را از بسیاری جهات قابل مقایسه با دیگر مواد پشت بام تولید می کردند، غلظت کربن آلی محلول آن ها بسیار بالا بود (تقریباً یک مرتبه بیشتر از چیزی که برای آب آشامیدنی کامل معمول است)، که ممکن است منجر به غلظت های بالای محصولات جانبی گندزدایی پس از کلرزنی شود. علاوه بر این، غلظت های برخی از فلزات (به عنوان مثال، آرسنیک) در آب باران برداشت شده از سقف سبز نشان می دهد که اگر آب باران برداشت شده برای مصارف خانگی در نظر گرفته شود، کیفیت محیط باید به دقت مورد بررسی قرار گیرد. از این رو، مواد سقف یک ملاحظه مهم در هنگام طراحی یک حوضه آبریز باران است.

کلمات کلیدی: آب باران ، مصالح سقف ، فیلتراسیون ، گندزدایی

مقدمه

برداشت آب باران به ویژه در مکانهایی که منابع آب شیرین با کیفیت بالا وجود ندارد یا مصرف کنندگان می خواهند به پایداری کمک کنند، کیفیت آب باران برداشت شده از اهمیت زیادی برخوردار است زیرا به طور فزاینده‌ای برای اهداف داخلی استفاده می‌شود. انواع مختلفی از آلاینده‌های شیمیایی در آب باران برداشت شده شامل فلزات سنگین، هیدروکربن‌های آروماتیک چند حلقه‌ای (PAH)، آفت‌کش‌ها و علف‌کش‌ها یافت شده‌اند. همچنین میکرو ارگانیزم‌ها و باکتری‌های بیماری زا بالقوه در سقف‌ها وجود دارند. نوع مواد سقف مورد استفاده برای حوضه آبریز می‌تواند بر کیفیت آب باران برداشت شده تاثیر بگذارد. بام‌های فلزی گالوانیزه به عنوان منبعی از ذرات ریز روی و کادمیم و پشت‌بام‌های شنی آسفالت را به عنوان منبعی از ذرات معلق سرب و به طور بالقوه معرفی می‌شوند. غلظت روی در آب باران برداشت شده از بام‌های گالوانیزه رنگ‌شده که شواهدی از هوازگی در مقایسه با شرایط عالی نشان داد، بیشتر بود. نتایج نشان داد که کیفیت آب باران برداشت شده از بام‌های فولادی، به ویژه از نظر کدورت، کربن آلی کل و رنگ، نسبت به کیفیت آب باران برداشت شده از بام‌های آسفالتی برتری دارد. اکثر مطالعات تا به امروز بر روی بررسی مواد متداول سقف مانند فلز گالوانیزه برای برداشت آب باران متمرکز شده‌اند. بام‌های سبز به طور فزاینده‌ای برای ویژگی‌های نگهداری فاضلاب‌های سطحی شان نصب می‌شوند و همچنین برای پتانسیل حفاظت از انرژی شان نصب می‌شوند. با این حال، هیچ کدام به طور گسترده برای برداشت آب باران مورد توجه قرار نگرفته‌اند.

مواد و روش‌ها

۲.۱ مکان‌های مطالعه

منطقه مورد مطالعه، مربوط به نواحی با بارش میانگین ۸۵۶ میلی‌متر می‌باشد.

۲.۲. بام‌های با مقیاس آزمایشگاهی

از سه سقف با مقیاس آزمایشگاهی استفاده شد: یک سقف سبز (مملوع از پوشش گیاهی) و یک سقف غشای قیر اصلاح شده با پلی پروپیلن آلاکتیک و دارای دو لایه آکرلیک و یک سقف هم سنگ و آسفالت. پشت‌بام‌های معمولی در مقیاس آزمایشگاهی با مساحت ۲ / ۸ متر مربع و با شیب ۱۸/۴ درجه ساخته شده اند.

۲ - ۳: بام‌های مسکونی تمام مقیاس

از سه سقف مسکونی با مقیاس کامل نمونه‌برداری شد: یک سقف ۱۲ ساله سقف از جنس گالوانیزه به مساحت ۴,۳ متر مربع، یک سقف الیاف سنگی آسفالت ۵ ساله به مساحت ۴,۳ متر مربع و سقف سنگ‌ریزه الیاف سنگی آسفالتی به مساحت ۳ / ۵ متر مربع و جهت همگی رو به شمال بوده است.

۲,۴ دستگاه‌های نمونه‌برداری آب باران

یک لوله نمونه‌برداری (۷,۶ سانتی متر قطر داخلی پلی وینیل کلرید با کیفیت آشامیدنی (PVC)) که از طول نصف لوله بریده شده بود) در جوی‌های بام‌های معمولی در مقیاس آزمایشگاه و در مقیاس کامل قرار داده شد. ورود نمونه‌برداری به سیستم جمع‌آوری غیرفعال که شامل یک بطری شیشه‌ای برای جمع‌آوری "اولین تخلیه" و دو مخزن پلی پروپیلن به صورت سری است، تخلیه شد. اولین حجم تخلیه باید حداقل ۳۸ لیتر را برای هر ۹۳ متر مربع از منطقه جمع‌آوری منحرف کند (طبق دستورالعمل هیات توسعه آب آمریکا). اولین بطری خالی و مخازن در سیستم جمع‌آوری غیرفعال به ترتیب در طول یک رویداد باران پر شدند، با بارش بیش از حد که از سیستم از طریق یک فوران سرریز خارج می‌شود.

یک کیف پلی‌اتیلن با قطر داخلی ۴۶ سانتی متر که به یک مخزن ۱۰ لیتری پلی پروپیلن متصل شده بود به عنوان نمونه گیر محیط برای جمع‌آوری آب باران بدون قرار گرفتن در معرض سقف استفاده شد. پوشش روی کیف تا ۲۴ ساعت قبل از وقوع باران برداشته شد، بنابراین امکان رسوب‌گذاری در اتمسفر وجود داشت. بین وقایع بارندگی، دستگاه‌های نمونه‌برداری شسته شدند و بطری و مخازن جمع‌آوری در اتوکلاو قرار گرفتند.

۲,۵. نمونه برداری و روش های تحلیلی

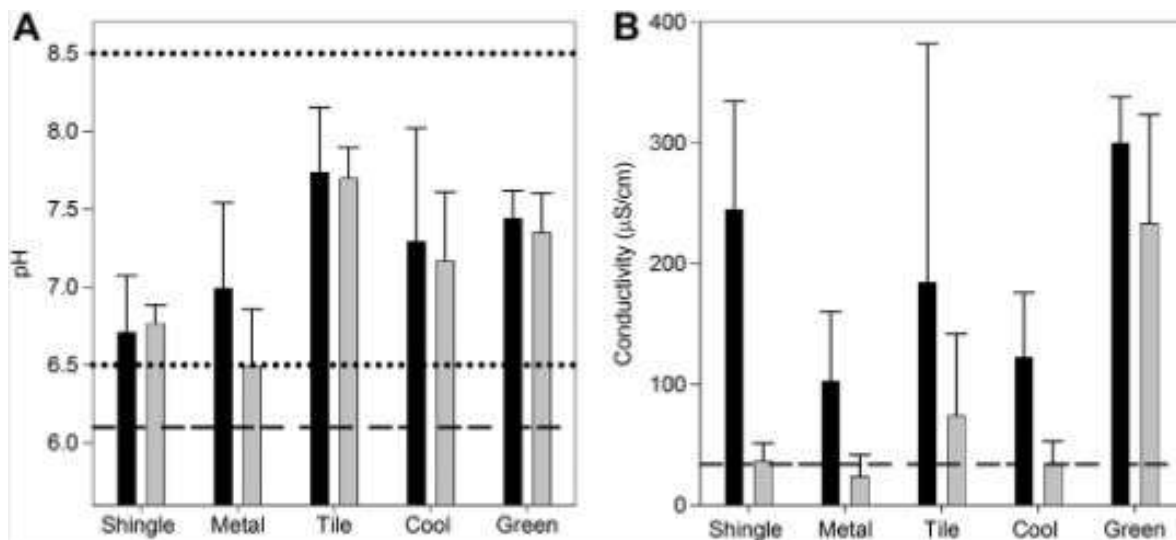
در طول چهار رویداد باران از آب باران برداشت شده از بام های مقیاس آزمایشی، نمونه برداری شد: برای سه رویداد اول باران، بطری تخلیه اول و مخازن اول و دوم در سه نمونه برای pH، فرم کلی (TC)، فرم باکتری کلیفرم مدفوعی (FC)، کدورت، کل جامدات معلق (TSS)، کربن آلی محلول (DOC) و نه فلز (ذرات معلق): آلومینیوم، آرسنیک، کادمیوم، کروم، مس، آهن، سرب، سلنیوم و روی آنالیز شدند. نیترات و نیتریت یکبار برای هر نمونه اندازه گیری شدند. از آب باران که از پشت بام های واحدهای مسکونی برداشت شده بود، نمونه برداری شد: برای هر سه رویداد باران، نمونه گیر محیط، بطری تخلیه اولیه، و مخازن اول و دوم در سه تکرار برای FC، TC، TSS، DOC، سرب و روی آنالیز شدند. pH، رسانایی، کدورت، نیترات و نیتریت یکبار برای هر نمونه اندازه گیری شدند.

نتایج و بررسی نمونه برداری

۳,۱ pH و رسانایی

بام های در مقیاس آزمایشگاهی

متوسط pH باران جمع آوری شده در نمونه گیر محیط ۶,۱ بود، و تمام نمونه های آب باران برداشت شده از بام های در مقیاس آزمایشی در محدوده نزدیک خنثی قرار داشتند. برای همه بام های در مقیاس آزمایشی به جز سقف فلزی، pH آب باران برداشت شده بعد از اولین تخلیه به طور قابل توجهی بیشتر از نمونه گیر محیط بود. به طور مشابه، مطالعات دیگر افزایش pH از آب باران محیط به آب باران برداشت شده را گزارش کرده اند (کینگت میچل با مسئولیت محدود. pH آب باران برداشت شده بعد از اولین تماس برای سقف کاشی به طور قابل توجهی بالاتر از دیگر بام های در مقیاس آزمایشی بود. انتظار می رفت که این امر به دلیل طبیعت قلیایی بتن باشد و با سایر مطالعات سازگار باشد. pH متوسط آب باران برداشت شده پس از اولین تخلیه برای همه بام های در مقیاس آزمایشی، استاندارد آب آشامیدنی ثانویه USEPA را در محدوده ۶,۵ - ۸ تامین کرد. میزان برداشت پس از مرحله اول در نمونه بردار محیطی به طور معنی داری بیشتر از نمونه بردار محیطی بود. رسانایی آب باران برداشت شده پس از اولین تخلیه برای بام سبز نیز به طور قابل توجهی بالاتر از دیگر بام های در مقیاس آزمایشی بود؛ این انتظار می رفت که با عبور آب باران از محیط رشد بام سبز، انحلال کانی ها رخ دهد. برای پشت بام های شنی، فلزی و خنک در مقیاس آزمایشگاهی، رسانایی اولین فلاش به طور قابل توجهی بیشتر از آب باران برداشت شده پس از اولین فلاش بود.

۳.۳ TC و پشت‌بام‌های مقیاس آزمایشی FC

آب باران برداشت‌شده به عنوان شاخص‌های کیفیت میکروبی ارزیابی شد. برای پشت‌بام‌های شنی، کاشی و خنک در مقیاس آزمایشگاهی، غلظت TC نمونه اول به طور قابل توجهی بیشتر از آب باران برداشت شده پس از نمونه اول بود، اما غلظت TC از پشت‌بام‌های فلزی و سبز در مقیاس آزمایشگاهی به طور قابل توجهی از نمونه اول تا مخازن بعدی تغییر نکرد. برای همه پشت‌بام‌های در مقیاس آزمایشی، غلظت TC آب باران برداشت‌شده پس از اولین تخلیه از نظر آماری از نمونه گیر محیط غیرقابل تشخیص بود. طبق استانداردهای اولیه آب آشامیدنی USEPA، بیش از ۵ درصد از نمونه‌ها در یک ماه مجاز به مثبت بودن برای TC نیستند. همه بام‌های در مقیاس آزمایشگاهی این استاندارد را نقض می‌کنند زیرا آن‌ها TC قابل اندازه‌گیری را در اولین مخازن تخلیه و پس از آن برای تمام رخدادهای باران نشان دادند. برای پشت‌بام‌های شنی، فلزی، کاشی و خنک در مقیاس آزمایشگاهی، غلظت FC اولین تماس به طور قابل توجهی بیشتر از آب باران برداشت شده پس از اولین تماس بود. برای همه پشت‌بام‌های در مقیاس آزمایشگاهی به جز سقف فلزی، غلظت FC آب باران برداشت‌شده بعد از مرحله اول از نظر آماری تفاوت معنی‌داری بین دو گروه در نمونه بردار محیط وجود نداشت. با توجه به استانداردهای اولیه آب آشامیدنی USEPA، اگر دو نمونه متوالی دارای TC باشند و حداقل یکی از آن‌ها دارای FC باشد، آنگاه سیستم دارای حداکثر سطح آلودگی حاد است. همه بام‌های در مقیاس آزمایشگاهی این استاندارد را نقض می‌کنند. تنها آب باران برداشت شده پس از اولین تخلیه از سقف فلزی، دستورالعمل‌های استفاده مجدد از آب شهری غیر آشامیدنی را برآورده می‌کند، که بیان می‌کند که FC نباید از ۱۴ واحد تشکیل کلنی در هر نمونه تجاوز کند.

دوازدهمین کنفرانس ملی شهرسازی، معماری، عمران و محیط زیست

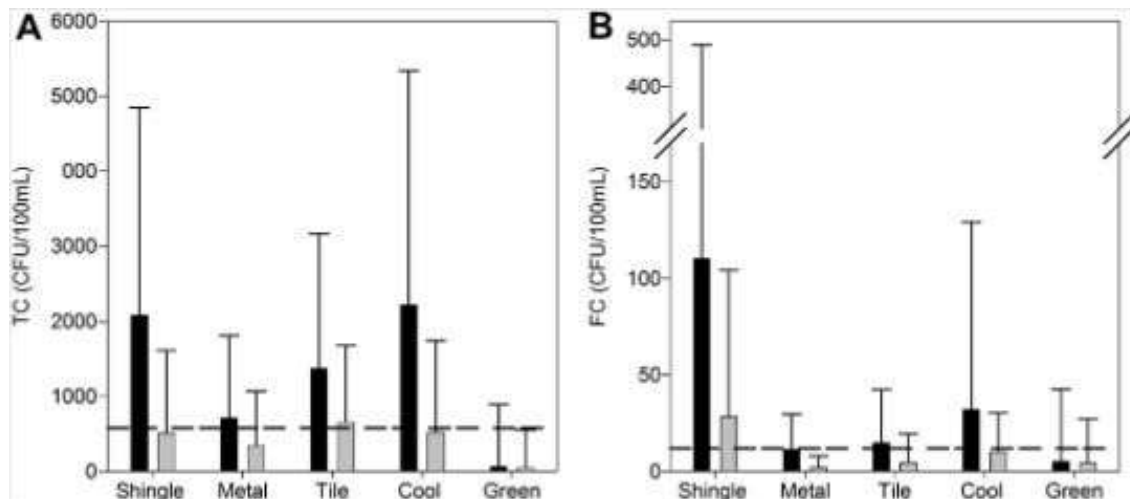
داده‌های ما با مقالات سازگار است، که TC و FC قابل کشف را در آب باران برداشت شده نشان می‌دهد. استفاده از این باکتری‌های شاخص سنتی ممکن است باعث کاهش خطر بیماری ناشی از آب به مصرف‌کننده آب باران شود. با این حال، براساس غلظت TC و FC در آب باران برداشت شده پس از اولین تخلیه، بیشتر بام‌های در مقیاس آزمایشگاهی، آبی تولید کردند که دستورالعمل آب آشامیدنی و غیر آشامیدنی را برآورده نمی‌کرد. بنابراین در صورتی که دستورالعمل‌ها برآورده شوند، درمان مورد نیاز است.

با توجه به فیلتراسیون آب باران از طریق لایه بستر، ما انتظار داشتیم که سقف سبز در مقیاس آزمایشگاهی به طور مداوم کم‌ترین غلظت باکتری‌های شاخص را در آب باران برداشت شده به دست دهد، اما این همیشه صادق نبود. به عنوان مثال، در حالی که دو رویداد باران اول هیچ FC قابل تشخیصی را در آب باران برداشت شده از سقف سبز نشان ندادند، سومین رویداد باران افزایش ۳۳۰ FC در هر ۱۰۰ میلی لیتر آب در آب باران برداشت شده پس از اولین بارش نشان داد. سومین رویداد باران نیز افزایش غلظت TC از سقف سبز را نشان داد اما هیچ افزایش در TSS یا کدورت مشاهده نشد (داده‌ها نشان داده نشده است). بام‌های دیگر در مقیاس آزمایشی، در سومین رویداد باران، آلودگی مشابهی نداشتند؛ بنابراین علت افزایش غلظت باکتری‌های شاخص در این شرایط از بام سبز در حال حاضر نامشخص است. براساس هر رویداد، بام سبز اغلب بهترین کیفیت آب را با توجه به باکتری‌های شاخص در میان مواد سقف نشان می‌دهد، اما پتانسیل افزایش غلظت باکتری‌های شاخص از بام سبز باید بیشتر مورد بررسی قرار گیرد.

برای سقف فلزی در مقیاس آزمایشگاهی، غلظت FC آب باران برداشت شده پس از اولین مرحله تخلیه به میزان قابل توجهی بود.

غلظت TC و FC اولین تماس از سقف فلزی به طور قابل توجهی کم‌تر از بام‌های خنک، سنگ و کاشی بود. نتایج نشان داد که غلظت باکتری‌های شاخص در آب باران برداشت شده از پشت بام‌های فلزی کم‌تر از آب باران گرفته شده از پشت بام‌های بتنی است. یک دلیل ممکن برای این روند این است که مواد با قابلیت تابش پایین، مانند فلزات، دمای سطح بالاتری در نور خورشید دارند، که ممکن است بخشی از باکتری‌های شاخص را غیر فعال کرده باشند. دلیل احتمالی دیگر برای این روند این است که قرار گرفتن در معرض فلزات سنگین می‌تواند قابلیت حیات سلولی را کاهش دهد، بنابراین تماس با مواد سقف فلزی ممکن است بخشی از باکتری‌های شاخص را غیرفعال کرده باشد.

دوازدهمین کنفرانس ملی شهرسازی، معماری، عمران و محیط زیست

نتیجه گیری

مصالح متعارف سقف (به عنوان مثال، شن شیشه آسفالت، فلز گالوم و کاشی بتنی) و مصالح جایگزین سقف (به عنوان مثال سبز) برای مناسب بودن آن‌ها برای برداشت آب باران برای مصارف خانگی مورد بررسی قرار گرفتند. pH، رسانایی، FC، TC، در آب باران برداشت شده اندازه گیری شدند. نتایج زیر به دست آمد:

اگر مصرف کنندگان بخواهند استانداردهای آب آشامیدنی اولیه و ثانویه USEPA یا دستورالعمل‌های استفاده مجدد از آب غیر آشامیدنی USEPA را رعایت کنند، آب باران برداشت شده از هر یک از مواد مورد آزمایش سقف نیاز به تصفیه و فیلتر خواهد داشت. به طور خاص، آب باران برداشت شده پس از اولین تخلیه سطحی شامل حداقل ۳۸ لیتر برای هر ۹۳ متر مربع از منطقه جمع‌آوری از قله‌سنگ‌های فایبرگلاس آسفالت، فلز، کاشی بتنی و بام‌های خنک نیاز به تصفیه برای FC، TC، کدورت، آلومینیوم و آهن برای رسیدن به استانداردهای آب آشامیدنی دارد. آب باران برداشت شده پس از اولین تخلیه از سقف سبز نیاز به تصفیه برای FC، TC، کدورت و آلومینیوم دارد. بنابراین، حداقل، انحراف اولیه، فیلتراسیون و گندزدایی برای مطابقت با استانداردها / دستورالعمل‌های

USEPA فعلی توصیه می‌شود. با این حال، از آنجا که کیفیت آب باران محیط با محل فرق می‌کند، ممکن است که آب باران برداشت شده در مکان‌های دیگر از استانداردها / دستورالعمل‌ها برای پارامترهای مختلف کیفیت آب نسبت به موارد مشاهده شده در این مطالعه فراتر رود.

در حالی که بام‌های فلزی معمولاً برای کاربردهای جمع‌آوری آب باران توصیه می‌شوند، بام‌های فلزی بررسی شده در این مطالعه، کیفیت آب باران برداشت شده را در مقایسه با دیگر مواد سقف به وضوح بهتر تولید نکردند. بام‌های کاشی و خنک بتن نیز با توجه به شباهت کلی در کیفیت آب باران برداشت شده در میان این سه ماده، گزینه‌های خوبی برای حوضه‌های جمع‌آوری آب باران به نظر می‌رسند.

آب باران برداشت شده از سقف فلزی، غلظت کمتری از باکتری‌های شاخص را نسبت به دیگر مواد سقف نشان داد. این ممکن است به دلیل قابلیت تابش پایین فلز باشد، که منجر به دماهای سطح بالاتر بر روی سقف می‌شود. غلظت برخی فلزات (به عنوان مثال آرسنیک) در آب باران برداشت شده از سقف سبز نشان می‌دهد که کیفیت در صورتی که آب باران برداشت شده برای مصارف خانگی در نظر گرفته شود، محیط‌های کشت تجاری باید به دقت مورد بررسی قرار گیرند.

منابع

1. American Public Health Association, ۱۹۹۸. Standard Methods for the Examination of Water and Wastewater, twentieth ed. Washington, D.C
2. Berndtsson, J.C., Bengtsson, L., Jinno, K., ۲۰۰۹. Runoff water quality from intensive and extensive vegetated roofs. Ecological Engineering ۳۵ (۳), ۳۶۹e۳۸۰.
3. Despins, C., Farahbakhsh, K., Leidl, C., ۲۰۰۹. Assessment of rainwater quality from rainwater harvesting systems in Ontario, Canada. Journal of Water Supply: Research and Technology-AQUA ۵۸ (۲), ۱۱۷e۱۳۴.
4. Egodawatta, P., Thomas, E., Goonetilleke, A., ۲۰۰۹. Understanding the physical processes of pollutant build-up and wash-off on roof surfaces. Science of the Total Environment ۴۰۷ (۶), ۱۸۳۴e۱۸۴۱.
5. Forster, J., ۱۹۹۸. The influence of location and season on the concentrations of macroions and organic trace pollutants in roof runoff. Water Science and Technology ۳۸ (۱۰), ۸۳e۹۰.
6. Kingett Mitchell Ltd., ۲۰۰۳. A Study of Roof Runoff Quality in Auckland New Zealand: Implications for Stormwater Management. Auckland Regional Council, Auckland, New Zealand.
7. Lye, D.J., ۲۰۰۲. Health risks associated with consumption of untreated water from household roof catchment systems. Journal of the American Water Resources Association ۳۸ (۵), ۱۳۰۱e۱۳۰۶.

۸. Simmons, G., Hope, V., Lewis, G., Whitmore, J., Gao, W., ۲۰۰۱. Contamination of potable roof-collected rainwater in Auckland, New Zealand. *Water Research* ۳۵ (۶), ۱۵۱۸-۱۵۲۴.
۹. Texas Rainwater Harvesting Evaluation Committee, ۲۰۰۶. *Rainwater Harvesting Potential and Guidelines for Texas*. Texas Water Development Board, Austin, Texas.
۱۰. *The Texas Manual on Rainwater Harvesting*, third ed., ۲۰۰۵. Texas Water Development Board, Austin, Texas.